

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/7/1999
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1199899968
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1199899968.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Evou Tulejovou v právnej veci navrhovateľa: I. Z., bytom W. R. XX, XXX XX Q., P. D. M., zastúpený: JUDr. Darinou Korábovou, advokátkou, Záborského 42, Bratislava, proti odporcovi: 1. Slovenská kancelária poisťovateľov a.s., Bratislava, Trnavská cesta 82, Bratislava, 2. V. F., Q. S. U., M. XXX/XX, 3. V. Q., Q. XX K. D., K., Y. XXX P. F. Q., 4. P. P., Q. XX N. Y. D., N., K., Y. XX XAL, F. Q., odporkyne v 2. až 4. rade zastúpené: JUDr. Ivana Michalíková, advokátka, Advokátska kancelária, M. Pišuta 919/2, Liptovský Mikuláš o náhradu škody a prísl. rozhodol

rozhodol:

Odporca v 1. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1270,- Eur/2500,-DM/ titulom náhrady škody do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh voči odporcom v 2. až 4. rade zamietla.

Súd návrh vo zvyšku zamietla.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde zo dňa 28.01.1999 domáhal, aby súd zaviazal odporcov na zaplatenie 2.500 DM s príslušenstvom, ako aj náhrady škody. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 29.01.1997 došlo na ceste pri obci Podtureň k dopravnej nehode, ktorú zaviniel odporca v 2. rade motorovým vozidlom ŠPZ: C. XX-XX. Navrhovateľ tvrdil, že následkom dopravnej nehody došlo ku škode na jeho motorovom vozidle značky K. K. K. nemeckej ŠPZ: Q.-R. XX. Uviedol, že si uplatnil škodu u odporcu v 1. rade a to vo výške 7.400 DM a odporca v 1. rade uhradil 4.900 DM. Zastával názor, že zaplatená suma odporcom v 1. rade nezodpovedala jeho uplatneným nárokom. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 10.04.2002 zmenil petít návrhu a žiadal, aby súd zaviazal odporcov na ekvivalent 2.500 DM na 1.270 EUR so 17,6 % úrokom od 23.04.1997. Navrhovateľ žiadal, aby súd s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu sp. zn. 6Co 433/2012-255 zo dňa 14.1.2013 sa odchýlil od právneho názoru pokiaľ ide o úroky z omeškania s tým, aby navrhovateľovi priznal úroky z omeškania s poukazom na ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka pretože odporca je v omeškaní.

Odporca v 1. rade žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. V písomnom stanovisku zo dňa 17.08.2000 uviedol, že k dopravnej nehode došlo dňa 29.01.1997 na území SR a pri odškodnení vzniknutej škody sa postupuje v zmysle Dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody podľa predpisov Slovenskej republiky. Odporca uviedol, že navrhovateľovi bola podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhradená skutočná škoda vo výške 5.528,48 DM a pozostávala zo škody na motorovom vozidle 4.900 DM a nákladov na znalecký posudok 628,48 DM. Odporca uviedol, že navrhovateľ bol cestou právneho zástupcu informovaný o vyčíslení výšky škody a bolo mu predložené aj deliberačné prehlásenie. Odporca uhradil navrhovateľovi škodu vo výške 5.528,48 DM dňa 29.09.1997. Navyiac uviedol, že navrhovateľ predložil požadované doklady až 20.05.1997. Neuznal úroky z omeškania uplatňované

navrhovateľom od 23.04.1997 z dôvodu, že odporca v 1 rade splnením nebol v omeškaní. Odporca v 1. rade uviedol, že s poukazom na záver rozhodnutia Krajského súdu sp. zn. 6Co 433/2012-255 zo dňa 14.1.2013 nie je možné priznať navrhovateľovi úroky z omeškania s poukazom na ust. § 9 ods. 1 vyhl. 423/1991 Z.z. pretože sa do omeškania nedostali, pretože plnenie závisí až od rozhodnutia súdu.

Právny predchodca odporkýň v 2. až 4. rade neuznal škodu a uviedol, že žalovaná škoda navrhovateľovi nemohla vzniknúť.

Právna zástupkyňa odporkýň v 2. až 4. rade žiadala na pojednávaní konanom dňa 22.10.2014 návrh v celom rozsahu zamietnuť s poukazom na nedostatok pasívnej legitímácie na ich strane z dôvodu, že L. F. nebol prevádzkovateľom osobného motorového vozidla ŠPZ: C. XX-XX s poukazom na § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že prevádzkovateľom predmetného vozidla bol U. L. PENEVA obchodné reštauračné služby, DIČ: 6308126395/660, sídlo podnikania Závažná Poruba 10 a vodič L. F. bol v pracovnoprávnom vzťahu u živnostníka U. L. PENEVA obchodné reštauračné služby, DIČ: 6308126395/660, sídlo podnikania Závažná Poruba 10. Súčasne predložila o tom dôkaz a to doklad o hradení odvodov od jeho zamestnávateľa za obdobie od 1.1.1995-30.4.2003. Uplatnila si náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Odporkyne v 2. až 4. rade doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, súd konal a rozhodol podľa § 101 odsek 2 O.s.p. v ich neprítomnosti nakoľko sú zastúpené právnou zástupkyňou.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 10Co 134/2003 zo dňa 30.6.2003 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 6Co 433/2012-255 zo dňa 14.1.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd uznesením sp. zn. 14C 7/1999 zo dňa 3.11.2004 rozhodol o pripustení vstupu Slovenská kancelária poisťovateľov a.s., Bratislava, Trnavská cesta 82, Bratislava namiesto Allianz -Slovenska poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 18.1.2005.

Právny predchodca odporkýň v 2 až 4. rade zomrel dňa 5.9.2005 a do konania vstúpili odporkyne v 2. až 4. rade na základe osvedčenia o dedičstve 4D 2061/2005, D not 315/2005 vydaného JUDr. Vierou Hamorskou, notárom ako súdnym komisárom so sídlom v Liptovskom Mikuláši zo dňa 31.5.2006. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňom 31.5.2006.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie, výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa so spismi poisťovnej udalosti U. XX/XXXXXX/XX, záznamom o malej dopravnej nehode ORP-P-160/97 Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, znaleckým posudkom zo dňa 10.02.1997, potvrdením Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 29.01.1997, úmrtným listom, osvedčenia o dedičstve 4D 2061/2005, D not 315/2005 vydaného JUDr. Vierou Hamorskou, notárom ako súdnym komisárom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, dokladom Všeobecnej zdravotnej poisťovne o platení odvodov zo dňa 21.10.2014 a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd zo záznamu o malej dopravnej nehode Okresného riaditeľstva PZ SR v Liptovskom Mikuláši zistil, že nehoda sa stala dňa 29.01.1997 o 12.10 hod., I./18 pri obci Podtureň a účastníkmi nehody boli navrhovateľ, ktorý riadil motorové vozidlo Q.-R. XX (R.) K. a právny predchodca odporkýň v 2.až 4. rade s vozidlom ŠPZ: C. XX-XX I. Z. XX C.. V zázname je uvedená škoda na vozidle u navrhovateľa a to poškodenie zadného nárazníka, zadnej kapoty, pravé zadné koncové svetlo, pravý zadný blatník, zadný kufor. U právneho predchodcu odporkýň v 2. až 4.rade bolo poškodené: predný nárazník, ľavé predné svetlo, ľavý predný blatník, ľavá stupačka vodiča. Z potvrdenia vyplýva, že nehodu zapríčinil právny predchodca odporkýň v 2. až 4. rade, nedošlo k zraneniu a alkohol nebol zistený. Právny predchodca odporkýň v 2. až 4. rade v dôsledku nedodržania bezpečnej vzdialenosti za vozidlom narazil do pred ním idúceho vozidla v križovatke odbočujúceho vozidla, čím porušil ust. § 17 ods.1 vyhl. č. 99/89 Zb. a uhradil blokovú pokutu vo výške 500,- Sk.

Súd z výsluchu L. F. zistil, že pri obci Poruba obiehal motorové vozidlo navrhovateľa. Keď bol na jeho úrovni, navrhovateľ chcel odbočiť doľava a L. F. strhol volant doprava. Bolo mu vytknuté, že nemal

predbiehať v križovatke v tvare T. Uviedol, že v dôsledku nehody tam došlo k zmene značenia a doplnenie značenia. L. F. uviedol, že navrhovateľ mal poškodenú kapotu, blatník, zadnú lampu. Na miesto sa dostavila polícia, tlmočník a spísal sa záznam. Tvrdil, že auto navrhovateľa nebolo obhliadnuté na Slovensku a navrhovateľ ho nechcel dať na Slovensku opraviť. Uviedol, že auto nemohlo byť v rakom keď prišlo do Nemecka.

V priebehu konania zomrel L. F. dňa 5.9.2005, ktorý bol v návrhu pôvodne označený ako odporca v 2. rade. Táto skutočnosť vyplýva z úmrtného listu vystaveného matričným úradom Mesta Liptovský Mikuláš zo dňa 1.12.2005. Do konania po zomrelom L. F. vstúpili odporkyne v 2. až 4. rade ako dedičky na základe osvedčenia o dedičstve 4D 2061/2005, D not 315/2005 vydaného JUDr. Vierou Hamorskou, notárom ako súdnym komisárom so sídlom v Liptovskom Mikuláši zo dňa 31.5.2006. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňom 31.5.2006.

Súd zistil z predloženého listinného dôkazu navrhovateľom, znaleckého posudku zo dňa 10.02.1997 zistil, že posudok si objednal 10.02.1997 za účelom zabezpečenia dôkazu. Obhliadka vozidla bola uskutočnená 10.02.1997 s tým, že náklady na opravu vrátane DPH predstavovali 13.945,34 DM a doba opravy by bola 12 pracovných dní. V posudku je uvedená znovunadobúdacía hodnota 8.600 DM a hodnota zvyškov 1.200 DM. Iné údaje sa tam nenachádzajú.

Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá. /§ 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka./

Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo / ušlý zisk / /§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka/.

Škoda sa uhrádza v peniazoch ak o to požiada a ak je to možné a účelné uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu /§ 442 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. /§ 443 Občianskeho zákonníka/.

Tento Dohovor určuje právo rozhodné pre občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody bez ohľadu na spôsob konania pri jej uplatnení. /Na účely tohto Dohovoru sa považuje za dopravnú nehodu nehoda, na ktorej sa zúčastňuje jedno alebo viac vozidiel bez ohľadu, či sú poháňané motorom alebo nie, a ktorá súvisí s dopravou na verejných cestách, na pozemkoch prístupných verejnosti alebo na súkromných pozemkoch, na ktoré majú právo prístupu určité osoby. /Článok 1 Dohovoru 130/1976 Zb. o práve použiteľnom na dopravné nehody/

Rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode. /Článok 3 Dohovoru 130/1976 Zb. o práve použiteľnom na dopravné nehody/

Nároky na náhradu škody, ak nejde o porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmlúv a iných právnych úkonov, sa spravujú právom miesta, kde škoda vznikla, alebo miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. /§ 15 zák. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom /

Poisťovňa je povinná plniť do 15 dní po skončení vyšetrenia nevyhnutného na zistenie jej povinnosti plniť alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške náhrady škody. Vyšetrenie je skončené, len čo so súhlasom poisťovne alebo s jej dodatočným schválením bola dohodnutá s poškodeným výška náhrady škody. /§ 9 ods. 1 vyhl. 423/1991 Z.z. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla/

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne za preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný čo do uplatnenia náhrady škody vo výške 1270.- Eur/2500.-DM/. Súd v zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co 134/03 zo dňa 30.6.2003 doplnil dôvody na prejednanie právomoci súdu na konanie a použitia právnych predpisov miestnej príslušnosti. Súd pri posudzovaní v predmetnej veci vychádzal pri rozhodovaní z Dohovoru 130/1976 Zb. o práve použiteľnom na dopravné nehody, ktorý určuje právo rozhodné pre občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody bez

ohľadu na spôsob konania pri jej uplatnení /čl. 1 Dohovoru/, predovšetkým čl. 3, podľa ktorého rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode. Na použitie práva miesta ,kde škoda vznikla /ak nejde o nároky zo zmlúv a iných právnych úkonov/ je daná ust. § 15 zák. 97/1963Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. V tomto konaní je nesporné, že k dopravnej nehode došlo na území Slovenska spravujú sa nároky vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu v predmetnej veci právnym poriadkom Slovenskej republiky. V zmysle záverov Uznesenia Krajského súdu, ktorým je súd nižšieho stupňa viazaný je možné uviesť, že pri určení výšky škody treba vychádzať z cenových relácií v Spolkovej republike Nemecko. Navyše rozhodné právo určuje okrem iného aj spôsob a rozsah náhrady škody v zmysle čl. 8 bod 4 vyhl. 130/1976 Zb. a je potrebné ustanovenie vykladať tak, že spôsob a rozsah náhrady škody ku ktorej došlo na území SR sa riadi ust. § 442 až 449 Občianskeho zákonníka. V zmysle záverov uznesenia Krajského súdu ,ktorým je súd nižšieho stupňa viazaný a to vyhl. č. 130/1976 nemožno vyvodiť, že pri určení výšky škody sa muselo vychádzať z cenových relácií na území SR. Je nesporné, že dňa 29.01.1997, 12.10 hod. došlo pri obci Podtureň k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi boli navrhovateľ a vodič F. L., právny predchodca odporkýň v 2 až 4. rade. V tomto konaní bolo preukázané, že pri nehode došlo k poškodeniu zadného nárazníka, zadnej kapoty, pravého zadného koncového svetla, pravého zadného blatníka a zadného kufra K., ktorého prevádzkovateľom je navrhovateľ. Na vozidle odporcu v 2. rade došlo k poškodeniu predného nárazníka, ľavého predného svetla, ľavého predného blatníka, ľavej stupačky vodiča. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov navrhovateľa a to najmä zo záznamu o malej dopravnej nehode zo dňa 29.01.1997 vystaveného Okresným riaditeľstvom PZ SR v Liptovskom Mikuláši. Je nesporné, že navrhovateľ si na Slovensku nedal po nehode auto obhliadnuť. Bolo preukázané, že autom odcestoval do Nemecka a auto si nechal obhliadnuť až 10.02.1997, kedy si telefonicky objednal aj spracovanie posudku. Navrhovateľ nevyužil možnosť opravy auta na Slovensku. Podľa navrhovateľom predloženého znaleckého posudku nie je možné zistiť čo malo predstavovať náklady na opravu vozidla, t.j. ktoré konkrétne veci boli na aute poškodené, aj vzhľadom na čas od dopravnej nehody 29.01.1997, ako aj cestu autom do Nemecka a čas obhliadky auta, t.j. až 10.02.1997. Podľa tohto posudku boli náhrady na opravu auta s DPH 13.945,34 DM. Podľa názoru súdu odporca v 1. rade uhradil navrhovateľovi skutočnú škodu vo výške 5.528,48 DM dňa 29.09.1997, ktorá bola vyčíslená podľa cenníkov platných v Slovenskej republike. Navyše ako z posudku vyplýva obecná cena vozidla bola určená 8.600 DM, pričom predpokladané náklady na opravu vozidla vzhľadom na dokladovaný rozsah poškodenia by boli neekonomické. V predmetnom konaní bola sporná výška hodnoty zvyškov vozidla pretože navrhovateľ a odporca v 1. rade pri posudzovaní zvyškov vozidla vychádzali každý z iných posudkov. Navrhovateľ pri posudzovaní zvyškov vozidla vychádzal z posudku spoločnosti Dekra Nemecko zo dňa 10.2.1997 a hodnota zvyškov vozidla bola stanovená vo výške 1200 DM. Odporca v 1. rade stanovil hodnotu zvyškov vozidla na sumu 3700 DM. V konaní bolo nesporné, že všeobecná hodnota vozidla navrhovateľa pred nehodou bola 8600 DM. Z toho vyplýva, že rozdiel medzi hodnotami zvyškov bol 2500 DM t.j. 1270,- Eur./8600-3700=4900; 8600-1200=7400; 7400-4900=2500 DM t.j. 1270 Eur/. Súd je toho názoru, že navrhovateľ preukázal hodnotu zvyškov vozidla vo výške 2500 DM t.j. 1270,- Eur na základe predložených dôkazov a v zmysle záverov uznesení Krajského súdu zaviazal odporcu v 1. rade na zaplatenie žalovanej sumy 1270,- Eur/2500 DM/. Pokiaľ ide o námietku odporkýň v 2. až 4. rade nedostatku pasívnej legitimácie vodiča Michala Valenta pôvodne označeného ako odporcu v 2. rade , tak súd stotožnil s námietkou v plnom rozsahu pretože L. F. nebol prevádzkovateľom osobného motorového vozidla ŠPZ: C. XX-XX. V konaní bolo preukázané, že prevádzkovateľom predmetného vozidla bol U. L. PEMMEVA obchodné reštauračné služby, DIČ: 6308126395/660, sídlo podnikania Závažná Poruba 10 a vodič L. F. bol v pracovnoprávnom vzťahu u živnostníka U. L. PEMMEVA obchodné reštauračné služby, DIČ: 6308126395/660, sídlo podnikania Závažná Poruba 10. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z potvrdenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 21.10.2014, že L. F. bol zamestnancom a jeho zamestnávateľ u živnostníka U. L. PEMMEVA obchodné reštauračné služby, platil odvody v období od 1.1.1995 do 30.4.2003. Na základe uvedenej argumentácie súd návrh navrhovateľa voči odporkyňiam v 2. až 4. rade zamietol pre nedostatok pasívnej legitimácie. Pokiaľ ide o uplatnené úroky navrhovateľa z omeškania, tak súd v tomto smere je viazaný názorom Krajského súdu v Bratislava uvedenom v uznesení sp. zn. 6Co 433/2012 zo dňa 14.1.2013 a keďže právny predchodca odporkýň v 2. a 4. rade neuzatvoril so súhlasom odporcu v 1. rade dohodu o výške náhrady škody, preto odporca v 1. rade je povinný plniť až po právoplatnosti tohto rozsudku /§ 9 ods. 1 vyhl. 423/1991Zb/. Preto súd návrh navrhovateľa vo zvyšku pokiaľ ide o úroky z omeškania zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania a trovách právneho zastúpenia súd rozhodne samostatným uznesením podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v piatich vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. /§ 205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. /§ 205 ods. 2 O.s.p. /